

עין משפט
נר מצוה

סה:

האומר פרק שלישי קידושין

מכירת הש"ס

מה א מיי פייב מהל
נידון הלל י:
ב מיי פיה מהלמ
מכירה ה' ט מתנ
עש פנ טושי' ח' ח' ס'
קט ו' קל' ס' ס' ס'
ס' ג מיי פיי' מהל
שגנו' הל' ס':
מ' ד (מ' ס' הל' ס'
ל):
פ' ה ד מיי פיי' מהל
טומ' משכ' ומושג
הל' ס':

לא איברו סהדי אלא לשקרי. מכאן
לעשות קנין והא דלמר פרק חוקת הבתים
בפני שנים ואין לך לומר כמותו לאו
דודאו מהני אפי' בלא שנים אלא ה"ק
לך לומר כמותו אבל דדאי אין לך
שנים וכן משמע בפרק הזהב (כ"ט
דף מ"ה): דקאמר התם היה עומד
בגורן ואין בידו מעות כו' ופריך עלה
ויקנינהו ויהיה אגב קודר ומשני
לית ליה סודר' ואמאי לא משני
דלית הו' עס עדים אלא ש"מ דקנין
מהני בלא עדים וכן משמע בפ"ק
דמנהרין (דף י"ג): דקאמר התם פשרה
ביחד וק"ל (שם) דפשרה לריכה
קנין ס': אמר לו עד אחד אב"ה
חלב והלה שותק נאמן. פירוש
דשתיקה כהודאה דמיה והו' גודע לו
מעלמו אבל אמר לו איני יודע איני
נאמן לייבוי קרנן עדיכונא (ויקרא ד'
והודע אלו ולא שידועיהו אחרים
דווקא אחד אמר בלא שנים נאמנים
ומניא קרנן על ידס כדאמר התם
(כריתות דף י"א): אם הביאוהו שנים
לידי מיסת' חמורה לא יביאוהו לידי
קרנן הקל וז"ל נמי לפרש והלה
שותק דלמר לו העד אכלת חלב
והו' לך לידע והו' שותק:

אמרין הן הן עדי יהודי הן הן עדי ביאה
ובית הלל סברי אמרינן הן הן עדי יהודי הן
הן עדי ביאה ומודים ודאי בנתגרשה הן
האירוסין ולא אמרינן הן הן עדי יהודי הן הן
עדי ביאה מפני שאין לכו גם כה אמר רב
יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב
המקדש בעד אחד אין חוששין לקידושיו
ואפילו שניהם מודים אמר רבה בר רב הונא
המקדש בעד אחד בי דינא רבה אמרי אין
חוששין לקידושיו מאן בי דינא רבה רב איבא
דאמרי אמר רבה בר רב הונא אמר רב
המקדש בעד אחד בי דינא רבה אמרי אין
חוששין לקידושיו מאן בי דינא רבה רב
מתב רב אהרבו בר אמי שנים שבאו
ממדינת הים ואשה עמהם וחבילה עמהם
זה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי וזה
אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי ואשה
אומרת אלו שני עבדי וחבילה שלי צריכה
שני גיטין וגובה כתובתה מן החבילה היכי
דמי אי דאית ליה סהדי להאי ואית ליה
סהדי להאי מי מצוי אמרה אלו שני עבדי
וחבילה שלי אלא לאו בעד אחד ותסברא
עד אחד בהכחשה מי מהימן אלא למישרי
לעלמא דבי"ע לא פליגי דשרי והכא הכי
קאמר צריכה שני גיטין כדי לגבות כתובתה
מן החבילה ור' מאיר היא דאמר ר' יוחנן
משמעבדי לכתובה מאי הו' עלה רב כהנא
אמר אין חוששין לקידושיו רב פפא אמר
חוששין לקידושיו אמר ליה רב אשי לרב
כהנא מאי דעתך דאית לך דבר מממון
אי מה להלן הודאת בעל דין כמאה עדים
דמי אף כאן הודאת בעל דין כמאה עדים
דמי א"ל התם לא קא חייב לאהריני הכא
קא חייב לאהריני מד זוטרא ורב א"א סבא
בני דרב מרי בר איסור פליגי ניכסיהו בהרי
הרדי אתו לקמיה דרב אשי אמרו ליה יעל
פי שני עדים אמר רחמנא דאי בעי למיהדר
לא מצוי הרדי ואנן לא הרדי או דלמא
לא מוקימא מלתא אלא בסהדי אמר להו
לא איברו סהדי אלא לשקרי אמר אביי
אמר לו עד אחד אכלת חלב והלה שותק
נאמן ותנא תונא אמר לו עד אחד אכלת
חלב והלה אומר לא אכלתי פטור טעמא
דאמר לא הא אישתיק מהימן ואמר אביי
האמר לו עד אחד נטמאו שרתותיך והלה
שותק נאמן ותנא תונא אמר לו עד אחד
נטמאו והלה אומר לא נטמאו פטור
טעמא דאמר לא הא אישתיק מהימן ואמר אביי
אמר לו עד אחד

אמרין הן הן עדי יהודי הן הן עדי ביאה
להעד על הביאה לכיון דלכו גם כה מחזיקין אותו בחזקת שני
עליה לשם קידושין ואיבא דאמרי. דרבה משמיה דרב אמר ומאן
קרי רב כי דינא רבה רבי: לריכה שני גיטין. קס"ד כדי להמירה
לינשא: וגובה כתובתה מן החבילה.
ממה נפשך והמטות מוטל בספק עד
יצא אליהו: אי דודאו ליה סהדי להאי.
שאמר בפנינו קדשה ואית ליה סהדי
נמי להאי: מי מלי אמרה וכו'.
דתיבוי מותר להסתובב שלה ושלכן
בספק: אלא לאו בעד אחד. לכל אחד
וש"מ דאפי' אינה מודה (א) לריכה
גט: עד אחד כהכחשה. דלכא חד
סהדי דמכחש ליה מי מהימן
(ב) אפי' לא מחכשא ליה איחי ליכא
למאן דלמר דלחן האחד בלא אלא
לשנועה (ג) והכא שנועה לא שייכא:
לריכה שני גיטין. כדי לגבות כתובתה
מן החבילה כלומר לעולם החבילה
מונתת עד שיבא אליהו אלא איבי
נמו לא שנייה גט מעלמן על גבי
מניאה לדי גיטוי כתובה מן החבילה
ממה נפשך אם של זה הוא הכי
מייחבי לה כתובה על פיו וכן הוא
וכ"ש אם כולה שלה: ור"מ היא
וכו'. כלומר וכולה לא אשמועינן
אלא דמטלטלין משמעבדי לכתובה
ור"מ היא דלמר כמח' כמכיות
דהאשה שפלו לה נכסי (דף פ'): גבי
שומרה יבס שכתובתה על נכסי
בעלה הראשון הנית אחיו מעות
ילקח בהם קרקע והוא אוכל פירות
אלמא מעות משמעבדי לכתובה:
הודאס בעל דין כמאה עדים. דכתיב
(שמות כג) אשר יאמר כי הוא זה הרי
שמתן על מקלת הודאתו: לא קא
חייב לאהריני. איני חב' לאחרים
דהודאתו זו שאין נפקד אלא הוא:
הכל קא חייבס לאהריני. שקדוניהו
נאסרו בו וקרוביו נאסרין בה: בני
רב מרי גרס. אחים הו': על פי שנים.
שהגריכו מורה למאי הלכתא הנהירן
עדים משום דאי בעי למיהדר ולומר לא
קך היה לא יוכל לומר כן שאלו יעידים
הוא שהגריכו כמותו עדים ואין אלו
שקרנים ולא הדרין כן ואין אלו לריכין
עדים: או דלמא. שאפילו הם מודים אין
דכריהס קיימים אלא בערו ונמלא
אני מחזיק בשלו והוא בשלי שאין
חלוקתו כלום: לשקרי. הכופרים
דכריס לומר לא הו': אכלת
חלב. שבוגג ומייב אתה קרנן: נאמן.
העד וכשר הקרנן ואין כאן משום
או הודע אלו טמאתו (ויקרא ד') ולא
שיודיעוהו אחרים והכי דרשין לה
שעממא קמייתא דהאשה רבה (א"ר פ'):
ולא שיודיעוהו אחרים והוא מממש:
שותק

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אלו וכו'
מורה לו לריכה: (ב) ר"ה
עד אחד וכו' ואפילו גולה
מחכשא ליה אלא איחי:
מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אלו וכו'
מורה לו לריכה: (ב) ר"ה
עד אחד וכו' ואפילו גולה
מחכשא ליה אלא איחי:
מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אלו וכו'
מורה לו לריכה: (ב) ר"ה
עד אחד וכו' ואפילו גולה
מחכשא ליה אלא איחי:
מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אלו וכו'
מורה לו לריכה: (ב) ר"ה
עד אחד וכו' ואפילו גולה
מחכשא ליה אלא איחי:
מוסף רש"י
הן הן עדי ביאה. לומר
מין שאלו שמייחדין אין
לך עדות על ביאה גבול
מה. דדאי אין סהדי
מין גיטין אהדי לא
מיהו זה מה גיטין פ"א.
ומורים ודאי בנתגרשה
מן האירוסין. וכל מה
דלא חזין לא אמרינן בעל
דהא לא גיטין אהדי
ושם. הודאת בעל דין
כמאה עדים. כריתות
היא מתוספת דכ"מ ס'ק
דלשון וכו' פ"א.